

Milers de firmes recolzen el manifest «sense ancians no hi ha futur»

Milers de firmes recolzen el manifest «sense ancians no hi ha futur»

La Comunitat de Sant'Egido fa una crida per "rehumanitzar les nostres societats" en contra d'una "sanitat selectiva"

16 juny, 2020 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

El col·lectiu de Sant'Egido fa una crida internacional per replantejar el futur de les societats: "sense ancians, no hi ha futur". La reivindicació sorgeix arran de com s'ha tractat la vellesa durant la crisi del Covid-19. Apel·la a tothom, ciutadans i institucions, a canviar radicalment de mentalitat per impulsar noves iniciatives socials i sanitàries a favor de la població anciana.

La cultura del descart

Durant la pandèmia del Covid-19 els ancians estan en perill a molts països europeus. Les

dramàtiques xifres de morts en residències fan estremir. Caldrà revisar moltes coses en els sistemes sanitaris públics i en les bones pràctiques necessàries per arribar a tothom i per curar tothom amb eficàcia per deixar enrere la institucionalització. Ens preocupen les tristes històries de mortaldats de gent gran en residències. S'està obrint pas la idea que es poden sacrificar les seves vides en benefici d'altres. El papa Francesc ho defineix com *cultura del descart*: privar els ancians del dret de ser considerat persones i relegant-los a ser només un número i, en alguns casos, ni tan sols això.

En molts països, davant de la necessitat d'atenció sanitària està sorgint un model perillós que fomenta una "sanitat selectiva", que considera residual la vida dels ancians. Així, la seva major vulnerabilitat, la seva avançada edat i el fet que poden ser portadors d'altres patologies justificarien una forma d'*elecció* a favor dels més joves i dels més sans.

Un dret universal

Resignar-se a una solució d'aquest tipus és humanament i jurídicament inacceptable. Ho és no només segons una visió religiosa de la vida sinó també segons la lògica dels drets humans i de la deontologia mèdica. No es pot avalar cap "estat de necessitat" que legítimi o doni cobertura a l'incompliment d'aquests principis. La tesi que una menor esperança de vida comporta una reducció "legal" del valor d'aquesta vida és, des d'un punt de vista jurídic, una barbaritat. Que això es produeixi a través d'una imposició (de l'Estat o de les autoritats sanitàries) aliena a la voluntat de la persona representa un intolerable conculcació afegida dels seus drets.

L'aportació dels ancians segueix sent objecte d'importants reflexions a totes les cultures. És fonamental en la trama social de la solidaritat entre generacions. No podem deixar morir la generació que va lluitar contra les dictadures, que va treballar per la reconstrucció després de la guerra i que va edificar Europa.

Una sanitat igualitària

Creiem que cal refermar amb força els principis d'igualtat de tractament i de dret universal a l'assistència sanitària que hem conquerit en els darrers segles. És el moment d'esmerçar tots

Milers de firmes recolzen el manifest «sense ancians no hi ha futur»

els recursos que siguin necessaris per protegir el major nombre de vides possible i per humanitzar l'accés a l'atenció sanitària per a tothom. Que el valor de la vida sigui sempre igual per a tothom. Qui rebaixa el valor de la vida fràgil i feble dels més ancians es prepara per desvalorar totes les vides.

Amb aquesta crida expressem el nostre dolor i la nostra preocupació per l'elevat nombre d'ancians que han mort aquests mesos i esperem que comenci una revolta moral per tal que canviï la direcció en l'atenció sanitària als ancians i per tal que aquests, sobretot els més vulnerables, mai no siguin considerats un pes o, pitjor encara, inútils.

Font: [Sant'Egido](#)